

MIRCEA DUȚU: ACADEMIA ROMÂNĂ (1866– 2016). TEMEIURI, TRADIȚII ȘI VALORI JURIDICE

Ionuț IFRIM¹

ionut_ifrim24@yahoo.com

ABSTRACT: The work of ACADEMIA ROMÂNĂ (1866–2016): THEMES, TRADITIONS AND LEGAL VALUES – author Mircea Dutu, includes studies and articles on a topic related to the legal grounds of the Romanian Academy, some of its representative legal personalities, highlighting both Romanian contributions to the development of the scientific movement and international academic perspectives, as well as perspectives of national legal progress through post-modern encyclopedism and legal culture in the era of globalization. At the same time, we realize that the valorization of the work is meant to be a modest homage to the fundamental academic institution of the country, now at the completion of a century and a half of activity in the service of the Romanian Nation.

KEYWORDS: Mircea Dutu, Romanian Academy, romanian law.

Consacrată aniversării a 150 de ani de existență a Academiei Române, lucrarea își propune relevarea rădăcinilor juridice ale edificării instituției academice naționale, contribuției juriștilor la activitatea acesteia și locului dreptului în construirea și devenirea culturii românești moderne. Din această perspectivă sunt prezentate, mai întâi, temeiurile juridice ale formării și dezvoltării instituției academice naționale, având ca repere esențiale: Regulamentul Locotenenței Domnești de formare a *Societății Literare Române* din 1 aprilie 1866, Înaltul Decret Domnesc din 1867 de transformare a sa în *Societatea Academică Română* și, mai ales, Legea pentru Academia Română din 1879 prin care s-a conferit personalitate

---

¹ Cercetător științific gr. II la Institutul de Cercetări Juridice „Acad. Andrei Rădulescu” al Academiei Române.

Foto: Coperta cărții: *Mircea Duțu: Academia Română (1866–2016) Temeiuri, tradiții și valori juridice*, Editura Academiei Române și Universul Juridic, București, 2016, 293 p.

juridică (statutul de „persoană morală”) și recunoaștere oficial-statală, pe măsura rolului său în societatea românească. Totodată, sunt evocate probleme legate de prezența culturii juridice în preocupările Academiei Române, a dreptului și juriștilor în cadrul acesteia, rolului cunoscut Dreptului în instituția academică națională și sunt invocate temeuriile trecutului, pentru construirea viitorului.

Dintre inițiativele desfășurate sub egida Academiei Române în vederea promovării științei juridice sunt prezentate: propunerea avansată de acad. D.A. Sturdza, în calitate de ministru de externe al României, la 3 august 1907, în cadrul Conferinței pentru pace de la Haga, de creare a unei Academii de Drept Internațional care să „dezvolte în mod metodic dreptul internațional și

aplicarea sa în practică”, care avea să-și înceapă activitatea în 1923, precum și proiectul, lansat în 2015, de Institutul de Cercetări Juridice (I.C.J.) de elaborare a primei Enciclopedii Juridice Române (EJR), lucrare monumentală consacrată Centenarului Marii Uniri.

În consens cu aceeași preocupare de ilustrare a prezenței Dreptului în activitatea forului suprem academic al țării, sunt prezentate și o serie de portrete științifice ale unor juriști de excepție, membri ai Academiei Române: *Constantin Bosianu*, primul decan al Facultății de drept din București, implicat în reformele legislative ale perioadei 1859–1866, *Andrei Rădulescu*, fost președinte al înaltului for academic și inițiator al cercetării științifice instituționalizate în domeniul dreptului (inclusiv al creării I.C.J.), *V.V. Pella*, fondatorul dreptului internațional penal, promotor al unificării dreptului penal și precursor al creării Curții Penale Internaționale (C.P.I.), *Vintilă Dongoroz*, personalitate majoră a dreptului penal român.

Un capitol aparte este consacrat activității de peste șase decenii a Institutului de Cercetări Juridice „Acad. Andrei Rădulescu” al Academiei Române, care, asumându-și încă de la crearea sa (1954) ca program de

cercetare „constantele dreptului”, a reușit să inițieze și să dezvolte cercetarea științifică instituționalizată în domeniul dreptului și să aducă, de-a lungul timpului, o contribuție hotărâtoare la dezvoltarea doctrinei și științei juridice românești.

Elaborată cu valorificarea unei ample bibliografii și documentări, în bună parte inedită, lucrarea datorată prof. Mircea Duțu, directorul I.C.J., se dovedește a fi, deopotrivă, o importantă contribuție la cunoașterea prezenței dreptului și juriștilor în Academia Română, și o convingătoare pledoarie pentru recunoașterea meritului lor în progresul științei și culturii românești.